

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 725/2020
27.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љубинка Антић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Властимир Ристић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 927/19 од 09.05.2019. године, у седници одржаној дана 27.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене ББ из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 927/19 од 09.05.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене ББ из ..., за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Босилеграду П 741/18 од 13.09.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му солидарно са ВВ и ГГ, оба из ..., на име накнаде нематеријалне штете због задобијених повреда које су му нанете од стране ВВ дана 15.01.2008. године плати: на име претрпљених физичких болова износ од 250.000,00 динара; на име претрпљеног страха у износу од 400.000,00 динара; на име претрпљених душевних болова због умањене животне активности износ од 700.000,00 динара; све са припадајућом законском затезном каматом на те износе у смислу члана 277. Закона о облигационим односима, почев од 13.09.2018. године, као дана пресуђења, па до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка плати износ од 144.100,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 927/19 од 09.05.2019. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Босилеграду П 741/18 од 13.09.2018. године и одлучено тако што је тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због задобијених повреда које су му нанете од стране ВВ, дана 15.01.2008. године, исплати и то: на име претрпљених физичких болова 250.000,00 динара; на име претрпљеног страха 400.000,00 динара; на

име претрпљених душевних болова због умањене животне активности 700.000,00 динара; све са припадајућом законском затезном каматом на те износе, почев од 13.09.2018. године, па до исплате, која обавеза тужене је солидарна са обавезом утврђеном пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Босилеграду П 3121/13 од 17.04.2014. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка плати износ од 151.600,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...87/18), па је нашао да ревизија тужене није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању на ком је заснована побијана одлука, син тужене ВВ и супруг тужене, а отац ВВ, ГГ, солидарно су обавезани, правноснажном пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Босилеграду П 3121/13 од 17.04.2014. године, да тужиоцу накнаде нематеријалну штету коју му је причинио ВВ, дана 15.01.2008. године. Том пресудом, тужени ВВ и ГГ, обавезани су да тужиоцу солидарно исплате и то: на име претрпљених физичких болова 250.000,00 динара; на име претрпљеног страха 400.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова због умањене животне активности 700.000,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом на те износе, почев од 17.04.2014. године, као дана пресуђења па до исплате. Тужиоцу је наиме, дана 15.01.2008. године, син тужене, ВВ, нанео тешку телесну повреду у виду убудне ране леве очне дупље и лобање, те нагњечења мозга у левој чеоној теменој регији, у време када су оба били малолетни, а током игре у билијар клубу. Због тог догађаја, сину тужене, ВВ је, решењем Вишег суда у Врању Км бр. 51/12 од 10.10.2012. године, изречена васпитна мера појачаног надзора од стране органа старатељства, због кривичног дела тешке телесне повреде из члана 121. став 2., у вези члана 4. Кривичног законика. Због задобијених повреда, тужиочева животна активност је умањена у проценту од 80%, трпео је физичке болове јаког интензитета до пријема у болницу и пружања медицинске помоћи, као и наредних 3-5 дана, након чега је у временском периоду од 3-4 месеца колико траје лечење такве повреде, трпео сталне физичке болове средњег интензитета, а потом физичке болове лакшег и повремено средњег интензитета. У време повређивања тужилац је трпео страх веома јаког интензитета који је трајао неколико минута, потом секундарни страх због забринутости од могућег инвалидитета, у првих шест дана јаког, а потом до краја лечења средњег интензитета. Због изненадне појаве шећерне болести проузроковане стресом и развоја низа психичких поремећаја са напредовањем у оквиру психо органског синдрома, тужилац је почео да осећа и страх недефинисаних квалитета, повремено јачег а повремено умереног и лаког степена изражености, који облик страха тужилац осећа више година уназад. Тужена није доказала да је предметна штета настала без њене кривице.

Код утврђеног чињеничног стања, Врховни касациони суд налази да је правилно, побијаном одлуком, примењено материјално право обавезивањем тужене да тужиоцу, солидарно са ВВ и ГГ, накнади нематеријалну штету коју је тужиоцу проузроковао ВВ, дана 15.01.2008. године, утврђену правноснажном пресудом

Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Босилеграду П 3121/13 од 17.04.2014. године.

Одредбом члана 165. став 4. Закона о облигационим односима, прописано је да родитељи одговарају за штету коју проузрокује другом њихово малолетно дете које је навршило седам година, осим ако докажу да је штета настала без њихове кривице. Солидарна одговорност родитеља и детета прописана је одредбом члана 166. истог Закона тако што, ако поред родитеља одговара за штету и дете, њихова одговорност је солидарна. Пошто је тужена мајка ВВ, који је тужиоцу нанео тешку телесну повреду због које он има умањену животну активност, трпео је физичке болове и страх, следи да је дужна да тужиоцу предметну штету накнади, солидарно са својим сином и његовим оцем, у смислу цитираних одредби Закона.

Тужена ревизијом указује да није ничим допринела настанку предметне штете, односно да штета није настала њеном кривицом јер она није била у билијар сали у време предметног догађаја нити је „послала свог сина да игра билијар“. Та чињеница је, међутим, без утицаја на одлучивање, имајући у виду да је одговорност тужене објективна, а то значи да постоји без обзира на кривицу. Основ одговорности тужене је у пропуштању дужног надзора и васпитања свог сина ВВ, у смислу претпостављене кривице. Терет доказивања чињенице да је предметна штета настала без кривице тужене постојао је у смислу доказивања непостојања пропуста у старању и васпитању детета, а ту чињеницу она није доказала. Ово посебно када се има у виду да је и тужиљин супруг ГГ, правноснажном пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Босилеграду П 3121/13 од 17.04.2014. године, обавезан да тужиоцу, солидарно са својим сином ВВ, накнади предметну штету, а да су родитељи равноправни у вршењу родитељског права сходно одредби члана 7. став 2. Породичног закона.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке ове пресуде донео у смислу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

Одлуку о захтеву тужене за накнаду трошкова по ревизији, садржану у ставу другом изреке ове пресуде, Врховни касациони суд је донео применом одредбе члана 153. став 1. и 165. став 1. Закона о парничном поступку, имајући у виду да тужена није успела у ревизијском поступку па јој не припада право на накнаду трошкова тог поступка.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић